

29 Ματίου, 1989

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΑΡΧΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΕΩΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1004/85).

Εκτελεστή Διοικητική Πράξη — Πρόσληψη προσωπικού με συμβό-
 λαιο από Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου για καθορισμένη ή
 αόριστη περίοδο — Δυνατό να ανάγεται στη σφαίρα δημοσίου δι-
 καίου και να είναι αποτέλεσμα ασκήσεως διοικητικής ή εκτελεστι-
 κής εξουσίας — Οι περιστάσεις, που οδήγησαν στις προσλήψεις
 και το περιεχόμενο των συμβάσεων είναι θέματα σχετικά — Η νο-
 μολογία δεν έχει ακόμα εξαντλήσει τον κατάλογο των περιστάσε-
 ων που οδηγούν σε συμπέρασμα για ύπαρξη εκτελεστής διοικητι-
 κής πράξης — Ανάλυση νομολογίας.

5

10

Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Βιομηχανικής Κατάρτι-
 σης — Διορισμοί — Χρηστή διοίκηση — Γραπτές και προφορικές
 εξετάσεις — Αιτούσα μεταξύ 5 πρώτων στις γραπτές εξετάσεις —
 Απόφαση Συμβουλευτικής επιτροπής για "επανεξέταση" των γρα-
 πτών λόγω μικρής διαφοράς — Παράλειψη αναφοράς στα πρακτι-
 κά του αποτελέσματος της επανεξέτασης — Λόγος ακυρώσεως —
 Παράλειψη αναφοράς στα πρακτικά των αποτελεσμάτων των προ-
 φορικών εξετάσεων — Λόγος ακυρώσεως.

15

Αιτιολογία διοικητικής πράξεως — Επαρκής — Όταν δεν αφήνει πε-
 ριθώρια αμφιβολίας για τη φύση της.

20

Στην υπόθεση αυτή δύο από τα ενδιαφερόμενα μέρη, οι Ζένιος
 και Ζησίμου προσλήφθηκαν από την καθ' ης η αίτηση, που είναι
 Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, με σύμβαση καθορισμένης

25

διάρκειας. Το Ανώτατο Δικαστήριο δέχθηκε ότι η πρόσληψη ανάγεται στη σφαίρα του Δημοσίου Δικαίου. Το συμπέρασμα αυτό στηρίχθηκε στα ακόλουθα:

- 5 (α) Οι διορισθέντες ήταν μεταξύ των 4 πρώτων (σύμφωνα με σύσταση της Συμβουλευτικής Επιτροπής Προσωπικού) υποψηφίων για διορισμό σε οργανική θέση. Οι δύο πρώτοι συστηθέντες διορίστηκαν κανονικά. Τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα
- 10 διορίστηκαν, γιατί: (α) Υπάρχει πολλή και πειστική εργασία στο Τμήμα Προγραμμάτων και (β) τα πιο πάνω ενδιαφερόμενα μέρη αποτελούν εξαιρετικό υλικό που δεν πρέπει να αφηθεί να χαθεί. Ο δεύτερος αυτός λόγος είναι ενδεικτικός του τρόπου με τον οποίο η αρχή αντιμετώπιζε τα ενδιαφερόμενα μέρη
- 15 σαν εργοδοτούμενούς της, αν, δηλαδή, τους θεωρούσε πρόσωπα που θα εργοδοτούσε προσωρινά και έκτακτα ή πάνω σε πιο μόνιμη βάση. Τα γεγονότα που ακολούθησαν την υπογραφή της πρώτης σύμβασης, δηλαδή, η ανανέωση της σύμβασης με βάση σχετική πρόνοια που περιλάμβανε, για δεύτερο χρόνο
- 20 στη διάρκεια του οποίου δημιουργήθηκαν, προκηρύχθηκαν και πληρώθηκαν δύο νέες οργανικές θέσεις Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα) με το διορισμό των ιδίων προσώπων, επιβεβαιώνουν, σε τελευταία ανάλυση, την ορθότητα των πιο πάνω συλλογισμών.
- 25 (β) Η ταυτότητα των βασικότερων όρων απασχόλησης όπως συμφωνήθηκαν στην επίδικη σύμβαση με τους όρους απασχόλησης των υπαλλήλων της Αρχής που κατέχουν την πιο πάνω μόνιμη θέση, στους οποίους περιλαμβάνεται το ύψος του ετήσιου μισθού στον οποίο αναφέρθηκε όταν εξέθετα τα ουσιώδη γεγονότα της υπόθεσης.
- 30 (γ) Η ταυτόσημη πρόνοια ότι η απασχόληση και στις δύο περιπτώσεις (σύμβαση και μόνιμο διορισμό στις κενές θέσεις που πληρώθηκαν) διέπεται από τις πρόνοιες της Νομοθεσίας περί Βιομηχανικής Κατάρτισης και τις γενικές και ειδικές διατάξεις, οδηγίες και κανονισμούς που ισχύουν σε σχέση με τους υπαλλήλους της Αρχής.
- 35

40 Καθ' όσον αφορά την ουσία το Ανώτατο Δικαστήριο, εφαρμόζοντας τις νομικές αρχές, που προκύπτουν από τα δύο τελευταία πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα ακύρωσε τους επίδικους διορισμούς.

*Οι επίδικοι διορισμοί ακυρώνονται με
£75.- έξοδα εναντίον της καθ' ης η αίτηση.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

<i>Vassiliou and Others v. The Republic</i> (1969) 3 C.L.R. 417,	
<i>Paschalidou v. The Republic</i> (1969) 3 C.L.R. 297,	5
<i>Papakyriakou v. Medical Services</i> (1970) 3 C.L.R. 351,	
<i>Hadjigeorghiou v. The Republic</i> (1965) 3 C.L.R. 121,	
<i>Loizou v. CYTA</i> , 3 R.S.C.C. 48,	10
<i>Pantelidou v. The Republic</i> , 4 R.S.C.C. 100,	
<i>Δρουσιώτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας</i> (1989) 3 Α.Α.Δ. 519,	15
<i>Christodoulides and Another v. The Republic</i> (1986) 3 C.L.R. 1637,	
<i>Georghiades v. The Republic</i> (1980) 3 C.L.R. 486,	
<i>Georghiou v. The Republic</i> (1983) 3 C.L.R. 17,	20
<i>Demetriades v. The Republic</i> (1983) 3 C.L.R. 842,	
<i>Γαβριηλίδης ν. Α.Η.Κ.</i> (1989) 3 Α.Α.Δ. 585,	25
<i>Αντωνίου ν. Α.Η.Κ.</i> (1989) 3 Α.Α.Δ. 597.	

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής Βιομηχανικής Καταρτίσεως να διορίσει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα στη θέση Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα) επί μονίμου και/ή εκτάκτου βάσεως αντί της αιτήτριας.

Ε. Ευσταθίου, για την Αιτήτρια.

Μ. Σπανού-Αναστασίου (κα.), για την Καθ' ης η αίτηση.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η Αρχή Βιομηχανικής Καταρτίσεως Κύπρου ιδρύθηκε δυνάμει του άρθρου 3 του περί Βιομηχανικής Καταρτίσεως Νόμου του 1974· αποτελεί νομικό πρόσωπο διοικούμενο από Διοικητικό Συμβούλιο, έχει όλες τις ιδιότητες νομικού προσώπου και διέπεται από τις πρόνοιες του ίδιου

Νόμου.

5 Η αιτήτρια είναι κάτοχος διπλώματος στη χημεία του πανεπιστημίου Λάνκαστερ Αγγλίας και κατά τον ουσιώδη χρόνο εργοδοτείτο στον ιδιωτικό τομέα.

10 Με δημοσιεύσεις της στον εγχώριο τύπο με ημερομηνία 20 και 21 Μαρτίου 1985 η Αρχή γνωστοποίησε την πρόθεσή της να πληρώσει, ανάμεσα σ' άλλες υπάρχουσες κενές θέσεις Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα) που είναι θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής και όρισε την 10ην Απριλίου σαν τελευταία μέρα υποβολής αιτήσεων από υποψήφιους. Δε γίνεται στη δημοσίευση αναφορά στον αριθμό των πιο πάνω κενών θέσεων που η Αρχή είχε πρόθεση να πληρώσει ούτε και οποιαδήποτε αναφορά σε πρόθεση της Αρχής να προσλάβει έκτακτο προσωπικό για την εκτέλεση οποιασδήποτε προσωρινής εργασίας ή για την ικανοποίηση εκτάκτων αναγκών της. Γεγονός όμως είναι ότι, στο στάδιο εκείνο, 15 κενές οργανικές θέσεις Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα) υπήρχαν μόνο δύο.

25 Σ' ανταπόκριση στην πιο πάνω γνωστοποίηση της Αρχής υποβλήθηκαν συνολικά 106 αιτήσεις συμπεριλαμβανομένων εκείνων των τριών ενδιαφερομένων μερών και εκείνης της αιτήτριας.

30 Η εξέταση των αιτήσεων έγινε από τη μόνιμη Επιτροπή Επιλογής που συστάθηκε με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής, σύμφωνα με το άρθρο 12 του περί Βιομηχανικής Καταρτίσεως Νόμου, και η οποία έχει μόνο συμβουλευτική ιδιότητα. Η πρόσληψη των αναγκαίων υπαλλήλων για την άσκηση των αρμοδιοτήτων και εξουσιών της Αρχής γίνεται δυνάμει του άρθρου 14(2) του 35 Νόμου και αποτελεί έργο και ευθύνη του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής. Στην εξαμελή, όπως αρχικά καθορίστηκε, σύνθεση της μόνιμης Επιτροπής Επιλογής είχε προστεθεί έβδομο μέλος με μεταγενέστερη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, ημερομηνίας 21 Μαΐου 1981. 40 Όλα τα μέλη της Επιτροπής ήταν και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής.

Η Επιτροπή Επιλογής αποφάσισε ότι αιτητές που δεν

κατείχαν βιομηχανική πείρα για ένα τουλάχιστο χρόνο δεν πληρούσαν τον όρο του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης που απαιτούσε "επαρκή βιομηχανική πείρα" και περαιτέρω αποφάσισε να διεξαχθούν γραπτές εξετάσεις στις οποίες να κληθούν όλοι οι αιτητές που κατείχαν τα ακαδημαϊκά προσόντα τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας και βιομηχανική πείρα ενός έτους. Τέλος αποφασίστηκε ότι κατάλογος των αιτητών που θα πετύχαιναν στις γραπτές εξετάσεις θα υποβαλλόταν και πάλι στην Επιτροπή Επιλογής για τη διενέργεια προφορικών εξετάσεων.

Οι αιτητές που πληρούσαν τα προσόντα που απαιτούσε το Σχέδιο Υπηρεσίας και που κλήθηκαν για τη γραπτή εξέταση ήταν 65 από τους οποίους 47 προσήλθαν στη γραπτή εξέταση.

Σε συνεδρία της στις 18/7/1985 η Επιτροπή Επιλογής, αφού μελέτησε τα αποτελέσματα της γραπτής εξέτασης, αποφάσισε να καλέσει σε προφορική εξέταση τους 14 πρώτους υποψηφίους που βαθμολογήθηκαν με βαθμό πάνω από 50 που θεωρήθηκε σαν βάση. Στο σχετικό πρακτικό της Επιτροπής υπάρχει καταχώρηση σχετική με την απόδοση των υποψηφίων στις γραπτές εξετάσεις που λέγει ότι, με ανώτατο δυνατό βαθμό το 100, η βαθμολογία των πρώτων έξι υποψηφίων, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται τα ενδιαφερόμενα μέρη και η αιτήτρια, κυμαίνεται μεταξύ 70 και 60 μονάδες και εκείνη των υπολοίπων οκτώ υποψηφίων κυμαίνεται μεταξύ 59 και 50 μονάδες.

Σε συνεδρία της στις 20/7/1985 η Επιτροπή Επιλογής στην οποία στο εξής θα αναφέρομαι με τη λέξη "Επιτροπή" για σκοπούς συντομίας, πραγματοποίησε συνεντεύξεις ξεχωριστά με κάθε ένα από τους 14 υποψηφίους που πέτυχαν στις γραπτές εξετάσεις. Καμιά καταχώρηση στα πρακτικά δεν έγινε αναφορικά με την απόδοση οποιουδήποτε υποψηφίου στις προφορικές αυτές εξετάσεις, ούτε και αναφορικά με την εντύπωση που κάθε υποψήφιος έκανε σε κάθε μέλος της Επιτροπής, είτε με τρόπο αναλυτικό είτε, τουλάχιστο, με τρόπο γενικό. Στην ίδια συνεδρία η Επιτροπή αποφάσισε να απορρίψει τις αιτήσεις έξι από τους 14 υποψηφίους που είχαν παραμείνει.

5 Στην επόμενη συνεδρία της με ημερομηνία 12/8/1985 η Επιτροπή αποφάσισε ότι ένας από τους υποψηφίους δεν κατείχε τα απαιτούμενα προσόντα και ότι άλλοι δύο υποψήφιοι δεν μπορούσαν να περιληφθούν στον σύντομο κατάλογο των επικρατεστέρων υποψηφίων. Αναφορικά με τους υπόλοιπους πέντε υποψηφίους, μεταξύ των οποίων ήταν και η αιτήτρια και τα ενδιαφερόμενα μέρη, η Επιτροπή έκρινε ότι η διαφορά μεταξύ τους ήταν μικρή και ήταν δύσκολο να καταλήξει ποιους να εισηγηθεί στο Διοικητικό Συμβούλιο για διορισμό. Γι' αυτό το λόγο η Επιτροπή αποφάσισε να επανεξετάσει τα γραπτά που παρέδωσαν οι πέντε αυτοί υποψήφιοι στις εξετάσεις που είχαν γίνει για να διαμορφώσει γνώμη αναφορικά με την απόδοσή τους. Όπως αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό που τηρήθηκε, "η

10 εκτίμηση της Επιτροπής από την αξιολόγηση αυτή, μαζί με τα άλλα δεδομένα που αφορούν κάθε υποψήφιο θα βοηθήσουν στην ετοιμασία του σύντομου καταλόγου και υποβολή συγκεκριμένης εισήγησης στο Συμβούλιο για τους επικρατέστερους αιτητές."

20

Πουθενά δεν έγινε οποιαδήποτε καταχώρηση των αποτελεσμάτων της επανεξέτασης από την Επιτροπή των γραπτών που η αιτήτρια και τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν παραδώσει στις εξετάσεις που έγιναν. Πουθενά δε φαίνεται

25 αν η επανεξέταση αυτή είχε σαν αποτέλεσμα την αλλοίωση της βαθμολογίας που αρχικά δόθηκε σε οποιοδήποτε από τα γραπτά αυτά.

30 Η επόμενη συνεδρία της Επιτροπής έγινε στις 26 Αυγούστου 1985. Το πρακτικό που τηρήθηκε σ' αυτή τη συνεδρία αναφέρει ότι, για να καταλήξει σε σύντομο κατάλογο υποψηφίων και στην υποβολή συγκεκριμένης εισήγησης στο Συμβούλιο για τους επικρατέστερους αιτητές για τη θέση Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα), η Επιτροπή "έλαβε υπόψη όλα τα δεδομένα κάθε υποψηφίου, περιλαμβανομένης της συνέντευξης που πραγματοποιήθηκε, της απόδοσης στις γραπτές εξετάσεις που διεξάχθηκαν, της προσωπικότητάς τους και γενικά όλων των στοιχείων κάθε υποψηφίου, όπως αυτά φαίνονται στην αίτηση που υποβλήθηκε στην Αρχή."

35

40

Στη συνέχεια του πρακτικού αναφέρονται τα εξής:

"Αξιολογώντας τους υποψήφιους με βάση όλα τα δεδομένα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πιο πάνω η Επιτροπή αποφάσισε ομόφωνα ότι οι αιτητές Γρηγόρης Δημητρίου, Πανίκος Λασέττας, Ελευθερία Ζησίμου και Ιωάννης Ζένιος είναι οι επικρατέστεροι με τη σειρά προτεραιότητας που αναφέρονται τα ονόματά τους. 5

Η Επιτροπή αποφάσισε ομόφωνα να εισηγηθεί στο Συμβούλιο το διορισμό στις θέσεις που δημοσιεύτηκαν των δύο πρώτων αιτητών. Δεδομένου ότι υπάρχει πολλή και πειστική εργασία στο Τμήμα Προγραμμάτων και έχοντας υπόψη ότι οι άλλοι δύο αιτητές αποτελούν εξαιρετικό υλικό το οποίο δεν πρέπει να αφεθεί να χαθεί, η Επιτροπή αποφάσισε επίσης ομόφωνα να εισηγηθεί στο Συμβούλιο την πρόσληψή τους με συμβόλαιο για απασχόληση στο Τμήμα Προγραμμάτων της Αρχής." 10 15

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής επιλήφθηκε του θέματος του διορισμού στις κενές θέσεις Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα) σε συνεδρία του που πραγματοποιήθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 1985. Το σύντομο πρακτικό που τηρήθηκε αναφέρει τα εξής: 20 25

"Το Συμβούλιο εξέτασε τις εισηγήσεις της Επιτροπής Επιλογής Προσωπικού και ύστερα από αξιολόγηση όλων των δεδομένων που τέθηκαν υπόψη του, περιλαμβανομένης της απόδοσης που είχαν οι υποψήφιοι κατά τη γραπτή εξέταση και κατά τις συνεντεύξεις, τη μέχρι τώρα απόδοση κατά την εργασία του στην περίπτωση του εσωτερικού υποψήφιου, και έχοντας υπόψη τα καθήκοντα, τις ευθύνες και τις απαιτήσεις της θέσης, αποφάσισε ομόφωνα το διορισμό των ακόλουθων υποψηφίων στις υφιστάμενες κενές θέσεις: 30 35

Γρηγόρης Δημητρίου

Πανίκος Λασέττας

Το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη την εισήγηση της Επιτροπής για πρόσληψη με συμβόλαιο των υποψηφίων Ελευθερίας Ζησίμου και Ιωάννη Ζένιου, αποφά- 40

σισε ομόφωνα την προσφορά σ' αυτούς συμβολαίου αρχικά για ένα χρόνο από τις 2 Οκτωβρίου 1985.

5 Η απόφαση αυτή λήφθηκε δεδομένου ότι υπάρχει πολλή και πιεστική εργασία στο Τμήμα Προγραμμάτων και έχοντας υπόψη ότι οι αιτητές αυτοί αποτελούν εξαιρετικό υλικό το οποίο δεν πρέπει να αφηθεί να χαθεί. Λήφθηκε υπόψη ότι στον Προϋπολογισμό για το 10 1986 υπάρχει πρόνοια για την πρόσληψη με συμβόλαιο δύο υπαλλήλων που θα είναι υπεύθυνοι για την κατάρτιση εκπαιδευτών." Με βάση την πιο πάνω απόφαση, στις 2 Οκτωβρίου 1985 το ενδιαφερόμενο μέρος Ελευθερία Ζησίμου συνήψε γραπτή σύμβαση απασχόλησης με την Αρχή διάρκειας δώδεκα (12) μηνών. Στις 4 15 Οκτωβρίου 1985 υπογράφηκε πανομοιότυπη σύμβαση μεταξύ της Αρχής και του ενδιαφερομένου μέρους Ιωάννη Ζένιου. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι στη σύμβαση αναφέρονται, ανάμεσα σ' άλλα, ότι:

20 (α) Τα ενδιαφερόμενα μέρη θε απασχολούνται στο Τμήμα Προγραμμάτων και θα εκτελούν εργασία που θα τους ανατίθεται από τον Προϊστάμενο Προγραμμάτων στα πλαίσια των δραστηριοτήτων του Τμήματος. Πουθενά δεν αναφέρεται ότι προσλήφθηκαν γιατί κατέχουν 25 την ιδιότητα του ειδικού για εξυπηρέτηση του ειδικού σκοπού ή/και ανάγκης που περιγράφεται στο Επεξηγηματικό Σημείωμα για τις πρόνοιες του Προϋπολογισμού Εξόδων 1986 και που προνοεί τα εξής: "Ποσό 30 £12,000 σε σχέση με δύο ειδικούς με συμβόλαιο ετήσιας διάρκειας για εφαρμογή επιμορφωτικών προγραμμάτων για Καθοδηγητών Εργασίας και Εκπαιδευτών Βιομηχανίας.

35 (β) Τα ενδιαφερόμενα μέρη υπόκεινται και οφείλουν να συμμορφώνονται στις πρόνοιες της Νομοθεσίας περί Βιομηχανικής Κατάρτισης και στις γενικές ή ειδικές διατάξεις, οδηγίες και κανονισμούς που ισχύουν σε σχέση με τους υπαλλήλους της Αρχής. Παρόμοια προσόντα υπάρχουν στη συνήθη γραπτή προσφορά διορισμού που κάμνει η Αρχή σε πρόσωπα που διορίζονται 40 σε οργανική θέση της Αρχής. Παράδειγμα αποτελεί το Παράρτημα 12 που κατέθεσε στο Δικαστήριο η ευλαϊδευτη δικηγόρος της Αρχής.

(γ) Ο ετήσιος μισθός, περιλαμβανομένου τιμαριθμικού επιδόματος που προνοεί η σύμβαση με τα ενδιαφερόμενα μέρη είναι ο ίδιος με εκείνο της βάσης της μισθολογικής κλίμακας που προνοεί το Σχέδιο Υπηρεσίας για τη θέση Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα). 5

(δ) Όλοι οι βασικοί όροι απασχόλησης των ενδιαφερομένων μερών, όπως αναφέρονται στο παράρτημα που επισυνάπτεται στη σύμβαση απασχόλησής τους είναι ταυτόσημοι ή παρόμοιοι με εκείνους των τακτικών υπαλλήλων της Αρχής. 10

Με δύο ταυτόσημες και ταυτόχρονες έγγραφες συμφωνίες ημερομηνίας 3 Νοεμβρίου 1986 μεταξύ της Αρχής και των ενδιαφερομένων μερών Ελευθερίας Ζησίμου και Ιωάννη Ζένιου αντίστοιχα, παρατάθηκε η διάρκεια της αρχικής σύμβασης απασχόλησής τους μέχρι την 1η Οκτωβρίου 1987. 15

Με επιστολή της ημερομηνίας 16 Σεπτεμβρίου 1987 η Αρχή πρόσφερε στα πιο πάνω δύο ενδιαφερόμενα μέρη διορισμό επί δοκιμασία στη θέση Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα) από 1η Σεπτεμβρίου 1987, θέση που κατέχουν μέχρι σήμερα. Του διορισμού αυτού προηγήθηκε προκήρυξη των θέσεων και υποβολή αιτήσεων από διάφορους υποψηφίους συμπεριλαμβανομένης της αιτήτριας η οποία όμως δεν πρόσβαλε με νέα προσφυγή της τους διορισμούς αυτούς, αλλά περιορίστηκε στην παραπέρα προώθηση της παρούσας προσφυγής με την οποία ζητά: 20

"Α. Διά δήλωσιν και/ή διαταγήν του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφασις των καθ' ων η αίτησις διά της οποίας ούτοι edióρισαν εις την θέσιν Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισεως 2ας Τάξεως Προγράμματα εις το μόνιμον προσωπικόν το Ενδιαφερόμενον Μέρος αντί της αιτηρίας περιελθούσα εις γνώσιν της αιτητριας κατά/ή περί την 27.9.1985 και/ή παράλειψις των όπως διορίσουν την αιτήτριαν εις την αναφερόμενην θέσιν είναι άκυρος και/ή παράνομος και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος και/ή το παραλειφθέν θα έδει 35 40

να μη ελάμβανεν χώραν.

5 Β. Διά δήλωσιν και/ή διαταγήν του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η απόφασις των καθ' ων η αίτησις περιελθούσα εις γνώσιν της αιτηρίας κατά/ή περί την 27.9.1985 διά της οποίας ούτοι εδιόρισαν εις την θέσιν Λειτουργού Βιομηχανικής Καταρτίσεως 2ας Τάξεως Προγράμματα επί εκτάκτου βάσεως τα Ενδιαφερόμενα Μέρη αντί της αιτηρίας και/ή παράλειψις των όπως 10 διορίσουν την αιτήτριαν είναι άκυρος και/ή παράνομος και/ή εστερημένη εννόμου αποτελέσματος και/ή το παραλειφθέν θα έδει να μη ελάμβανεν χώραν."

15 Η Αίτηση αναφέρει ότι βασίζεται πάνω στα ακόλουθα νομικά σημεία:

"1. Η απόφασις των καθ' ων η αίτησις ελήφθη καθ' υπέρβασιν και/ή κατά κατάχρησιν εξουσίας.

20 2. Η απόφασις των καθ' ων η αίτησις παραβιάζει ουσιωδώς τους κανόνες και τας αρχάς της Χρηστής Διοικήσεως επί τω ότι ενδεικτικώς ενώ η αιτήτρια υπερείχεν έναντι των Ενδιαφερομένων μερών ως προς τα προσόντα, την αξίαν και την διοικητικήν πείραν 25 προτίμησαν αντί ταύτης τα Ενδιαφερόμενα μέρη και/ή τινά εξ αυτών.

30 3. Η απόφασις των καθ' ων η αίτησις εστηρίχθη εις πλάνην περί τα πράγματα και/ή ήτο προϊόν νομικής και/ή πραγματικής πλάνης.

35 4. Εάν οι καθ' ων η αίτησις ενήργουν ορθώς θα εύρισκον ότι η αιτήτρια υπερείχεν καταφανώς των Ενδιαφερομένων Μερών κατά προσόντα, διοικητικήν πείραν και αξίαν και θα προετίμον ταύτην έναντι των Ενδιαφερομένων Μερών.

40 5. Η απόφασις των καθ' ων η αίτησις είναι αδικαιολόγητος και/ή ανατιολόγητος και/ή στερείται της δεούσης αιτιολογίας.

6. Η απόφασις των καθ' ων η αίτησις παραβιάζει ου-

σιώδεις κανόνες οι οποίοι εθεσπίσθησαν υπό της Νομολογίας και/ή τας αρχάς της επιστήμης του Διοικητικού Δικαίου αι οποίαι εφαρμόζονται εις την περίπτωσιν διορισμού και/ή προαγωγής αξιωματούχων κρατικών και/ή ημικρατικών υπηρεσιών και/ή οργανισμών." 5

Παρά το γεγονός ότι με την επίδικη απόφασή της η Αρχή διόρισε δύο υποψηφίους στις θέσεις που προκηρύχθηκαν, με την παρούσα προσφυγή της η αιτήτρια προσβάλλει μόνο το διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους Πανίκκου Λασέττα. 10

Η Ένσταση της Αρχής αναφέρει ότι βασιίζεται πάνω στα ακόλουθα νομικά σημεία: 15

"1. Η απόφαση που προσβάλλεται με την παράγραφο Α της αίτησης λήφθηκε σύμφωνα με τον νόμο και κατόπιν ορθής άσκησης της διακριτικής εξουσίας της Καθ' ης η Αίτηση, με βάση όλα τα ουσιώδη στοιχεία που αφορούν στην Αιτήτρια και στο Ενδιαφερόμενο Μέρος και αφού λήφθηκαν σοβαρά υπ' όψη τα καθήκοντα, ευθύνης και απαιτήσεις της θέσης. 20

2(α) Η Καθ' ης η Αίτηση εγείρει προδικαστική ένσταση ότι η απόφασή της που η Αιτήτρια προσβάλλει με την παράγραφο Β της αίτησης δεν συνιστά άσκηση εκτελεστικής ή διοικητικής λειτουργίας υπό την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 146 του Συντάγματος, εφόσον τα ενδιαφερόμενα Μέρη 1 και 2 δεν διορίστηκαν στην Θέση Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα) ούτε σε οιαδήποτε θέση που να προνοείται από τον προϋπολογισμό της Καθ' ης η Αίτηση, αλλά προσλήφθηκαν με συμβόλαιο σαν έκτακτοι υπάλληλοι στο τμήμα προγραμμάτων της Αρχής και ως εκ τούτου, η πρόσληψή τους δεν είναι θέμα δημόσιου αλλά ιδιωτικού δικαίου. Διά τον ως άνω λόγον το Ανώτατο Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα να επιληφθεί του αιτήματος που η Αιτήτρια εγείρει με την παράγραφο Β της Αίτησής της. 35 40

(β) Περαιτέρω και χωρίς επηρεασμό των ανωτέρω, η

5 πιο πάνω απόφαση της Καθ' ης η Αίτηση λήφθηκε σύμφωνα με τον νόμο και κατόπιν ορθής άσκησης της διακριτικής εξουσίας της Καθ' ης η Αίτηση με βάση όλα τα ουσιώδη στοιχεία που αφορούν στην Αιτήτρια και στα
Ενδιαφερόμενα μέρη και αφού λήφθησαν σοβαρά υπ' όψη τα καθήκοντα και ευθύνες που θ' αναλάμβαναν τα άτομα που θα προσλαμβάνονταν."

10 Θα εξετάσω πρώτα την προδικαστική ένσταση της Αρχής που επηρεάζει το μέρος εκείνο της επίδικης απόφασης που αφορά την πρόσληψη με συμβόλαιο των ενδιαφερομένων μερών Ελευθερίας Ζησίμου και Ιωάννη Ζένιου. Το βασικό ερώτημα που εγείρεται επί του προκειμένου και στο οποίο καλούμαι να απαντήσω είναι αν, κάτω απ' όλες
15 τις σχετικές περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, η σχέση που δημιουργήθηκε μεταξύ των πιο πάνω δύο ενδιαφερομένων μερών από τη μια πλευρά και της Αρχής από την άλλη πλευρά, είναι σχέση που εμπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου ή σ' εκείνη του δημόσιου δικαίου. Αν
20 ανάγεται στη σφαίρα του δημόσιου δικαίου, η πρόσληψή τους στην υπηρεσία της Αρχής, έστω και με συμβόλαιο, διέπεται από τις αρχές της χρηστής διοίκησης και άλλες σχετικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου και ελέγχεται από το Ανώτατο Δικαστήριο με βάση το άρθρο 146 του
25 Συντάγματος, όπως κάθε άλλη εκτελεστή διοικητική πράξη ή απόφαση. Αν όμως ανάγεται στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου, αποτελεί δηλαδή σύμβαση του αστικού δικαίου, το Ανώτατο Δικαστήριο δεν έχει αρμοδιότητα να επιληφθεί του παραπόνου της αιτήτριας και η θεραπεία
30 που ζητά στην παράγραφο (Β) της Αίτησής της, που αφορά την επίδικη πρόσληψη με συμβόλαιο των πιο πάνω δύο ενδιαφερομένων μερών, θα πρέπει να απορριφθεί.

35 Είναι νομολογιακά καθιερωμένο ότι, ανάλογα με τις περιστάσεις της κάθε υπόθεσης, η πρόσληψη προσωπικού με συμβόλαιο, καθορισμένης ή ακαθόριστης διάρκειας, είναι δυνατό να αποτελεί (α) θέμα αναγόμενο στη σφαίρα του δημόσιου δικαίου και (β) άσκηση διοικητικής ή εκτελεστικής εξουσίας που μπορεί να προσβληθεί κάτω από το
40 άρθρο 146 του Συντάγματος. Ο τότε Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου Μ. Τριανταφυλλίδης απέρριψε τον ισχυρισμό αυτό και προχώρησε στην εξέταση της ουσίας της προσφυγής.

Η ορθή προσέγγιση στο στάδιο αυτό επιβάλλει την εξακρίβωση και εξέταση των περιστάσεων που οδήγησαν στις επίδικες προσλήψεις των δύο ενδιαφερομένων μερών και του περιεχομένου των επίδικων συμβάσεων με σκοπό την εξαγωγή ορθών συμπερασμάτων αναφορικά με την πραγματική φύση της επίδικης πρόσληψης. 5

Η μέχρι σήμερα νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου επί του προκειμένου καθορίζει αριθμό περιστάσεων ή παραγόντων η παρουσία των οποίων συνηγορεί υπέρ της δημιουργίας νομικής σχέσης που ανήκει στη σφαίρα του δημόσιου δικαίου, και όχι του ιδιωτικού δικαίου. Το θέμα φαίνεται πως δεν έχει εξαντληθεί και ο κατάλογος των παραγόντων αυτών δεν μπορεί να λεχθεί ότι έχει κλείσει. Τίποτε από μόνο του δεν είναι καθοριστικό και οι περιστάσεις και ιδιομορφίες κάθε υπόθεσης πρέπει να εξετάζονται και να εκτιμούνται στο σύνολό τους. Ενδεικτικές της προσέγγισης του Ανωτάτου Δικαστηρίου στο θέμα αυτό είναι οι αποφάσεις στις υποθέσεις που παραθέτω πιο κάτω. 10 15 20

Η βασική υπόθεση που καθορίζει την ορθή προσέγγιση στο υπό εξέταση θέμα είναι η υπόθεση **Αντιγόνη Πασχαλίδου ν. Δημοκρατίας** (1969) 3 Α.Α.Δ. 297, που δικάστηκε από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην οποία επίδικο θέμα ήταν η νομιμότητα του τερματισμού της υπηρεσίας της εφeseίουσας ως δασκάλας σε σχολεία Στοιχειώδους Εκπαίδευσης που έγινε με απόφαση του Διευθυντή Εκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας και όχι της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας. Η πρόσληψη της δασκάλας αυτής είχε γίνει επτά περίπου μήνες νωρίτερα με συμβόλαιο αόριστης διάρκειας που περιλάμβανε όμως τον όρο ότι μπορούσε να τερματιστεί με ειδοποίηση ενός μηνός. Ο μόνος λόγος για τον οποίο ο Πρωτόδικος Δικαστής απέρριψε την προσφυγή ήταν ότι το συμβόλαιο δημιούργησε συμβατική σχέση που διέπεται από το ιδιωτικό και όχι το δημόσιο δίκαιο και, επομένως, δε χωρούσε προσφυγή κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος. 25 30 35

Αναφερόμενος στους λόγους για τους οποίους η πρωτόδικη απόφαση έπρεπε να ανατραπεί, ο τότε Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου Μ. Τριανταφυλλίδης, με την απόφαση του οποίου είχαν συμφωνήσει όλοι οι άλλοι Δι- 40

καστές στην Ολομέλεια, είπε τα εξής στις σελίδες 300 και 301:

5 "I find myself unable to share this view of the trial Judge:

10 The Appellant's appointment was made under the appropriate legislation which was in force at the time, namely, under section 4(2) of the School-Teachers of Communal Elementary Schools Law, 1963 (Law 7/63 of the Greek Communal Chamber) and it was, on the face of it, made in the ordinary course of satisfying the needs of the educational service, which, by its very nature, is a public service; the Appellant being appointed to serve 'in schools of elementary education'.

15 Moreover, as stated in her contract of appointment, the Appellant's service as a school-teacher would be governed by the relevant Laws and Regulations of the Greek Communal Chamber and by any directives, circulars or other orders of the education authorities.

20 Viewed in its proper context, the appointment of the Appellant cannot be treated as anything other than a matter within the realm of public law; the fact that it was made on contract cannot alter its essential nature; this was not a case of a contract entered into between Government and an individual in such circumstances as to render the relationship thus created one of private Law.

It follows, therefore, that a recourse under Article 146 did lie in this case."

35 Στην υπόθεση *Εμμανουήλ Βασιλείου και Άλλων ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω), τα γεγονότα και επίδικο θέμα της οποίας έχω ήδη αναφέρει σε συντομία, ο τότε Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου Μ. Τριανταφυλλίδης είπε στην απόφασή του τα εξής στη σελίδα 424;

40 "In the light of the totality of relevant circumstances, and having in mind why such appointments had to be

made on contract,* as well as the fact that they were appointments made for the purpose of serving the actual and ordinary needs of public education - and not extraordinary appointments made in special circumstances - I cannot but find, bearing in mind the recent decision of the Supreme Court, on appeal, in *Paschalides v. The Republic* (reported in this Part at p. 297 ante), that the appointments concerned were matters of public law and so they could be challenged by recourse under Article 146." 5 10

Αρχετά διαφωτιστική είναι και η απόφαση στην υπόθεση *Γεωργία Παπακυριακού ν. Ιατρικών Υπηρεσιών* (1970) 3 Α.Α.Δ. 351 που μοναδικό επίδικο θέμα είχε προδικαστική ένσταση παρόμοια με εκείνη της Αρχής στην παρούσα υπόθεση. Την απόφαση εξέδωσε και πάλι ο τότε Δικαστής Τριανταφυλλίδης ο οποίος είπε τα εξής στις σελίδες 354, 355: 15

"Counsel for the Respondent has argued that the relationship between the Applicant and her employer, the Respondent, was such that it came within the domain of private law, and not within that of public law; and he has, also, submitted that neither the relevant provisions of the Public Service Law, 1967 (Law 33/67) nor the definition of 'public officer' in Article 122 of the Constitution apply to the Applicant. 20 25

Assuming, without deciding to that effect, that the provisions of Law 33/67 and the said definition in Article 122 are not applicable in relation to the Applicant the result would be that the question of the termination of her employment would not be a matter for the Public Service Commission which has been set up under Law 33/67 or for the Public Service Commission envisaged under Article 124 of the Constitution. 30 35

* Ο λόγος στον οποίο αναφέρεται ο Δικαστής Τριανταφυλλίδης για τον οποίο οι επίδικες στην υπόθεση εκείνη προσλήψεις είχαν γίνει επί συμβάσει ήταν ότι δεν είχε δοθεί έγκαιρα η έγκριση για τη δημιουργία των αναγκαίων οργανικών θέσεων. 40

5 Such a result, however, does not provide the answer to the issue of jurisdiction which was raised by counsel for the Respondent. This answer depends on whether the employment of the Applicant, in the light of the particular circumstances of such employment, was within the domain of public law; because in such a case then the termination of her employment would still amount to the exercise of 'executive or administrative authority' in the sense of Article 146.1 of the Constitution.

10 The salient, in this respect, facts of this case are that the Applicant served, from 1965 until the termination of her employment in 1970, as a midwife posted at the Nicosia General Hospital; though she was not holding a specific post of midwife, and was paid on a daily casual assistance basis, her duties were the same as those of any other midwife there.

20 The proper approach to a situation of this nature has been laid down by this Court, on appeal, in *Paschalidou v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 297; it was held in that case that the employment of a nursery school teacher on contract, on a month to month basis, was within the realm of public law because the appointment had been made 'in the ordinary course of satisfying the needs of a public service'. Likewise, the Applicant in the present case had been employed for a very long and indefinite period of time, on a temporary basis, in the ordinary course of satisfying the needs of a public service, viz the maternity service provided by the Nicosia General Hospital.

35 The decision of the Greek Council of State in case 528/1993, which is referred to in a passage - cited by counsel for the Respondent - of the treatise by Kyriacopoulos on Greek Administrative Law (4th ed., Vol. C, at p. 178) is, in my view, distinguishable both because of the different structure of the public service in Greece and on the basis of its particular circumstances (there a doctor had been employed, on contract, in a manner which was found by the Council of State not to be at all compatible with the creation of the status of a public functionary and 40 it was held that his employment was of a private

contractual nature).

In the light of the foregoing, I hold that the employment of the Applicant was within the domain of public law and that, therefore, I have jurisdiction under Article 146.1 to decide on the validity of the termination of such employment which is in issue in these proceedings." 5

Σχετικές είναι επίσης οι αποφάσεις στις προγενέστερες υποθέσεις *Νίτσα Χατζηγεωργίου ν. Της Δημοκρατίας* (1965) 3 Α.Α.Δ. 121 στην οποία έχει αναφερθεί η ευπαίδευτη δικηγόρος της Αρχής, *Δολόρος Λοϊζου ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1962-1963) Α.Α.Σ.Δ. 48 και *Μάρω Παντελίδου ν. Της Δημοκρατίας* (1962-1963) Α.Α.Σ.Δ. 100. 15

Προσεγγίζοντας το θέμα με τον τρόπο που καθορίστηκε στις πιο πάνω αποφάσεις και αφού εξέτασα τα ιδιαίτερα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης και τα επιχειρήματα των δικηγόρων αμφοτέρων των πλευρών, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι οι επίδικες προσλήψεις των ενδιαφερομένων μερών Ζησίμου και Ζένιου διέπονται από το δημόσιο και όχι το ιδιωτικό δίκαιο και υπόκεινται, επομένως, στον έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος. Επηρεάστηκα στην απόφασή μου αυτή από τους εξής κυρίως λόγους: 20 25

1. Ο ισχυρισμός που προβάλλει στη γραπτή της αίτηση η ευπαίδευτη δικηγόρος της Αρχής ότι ο επίδικος διορισμός έγινε για την εκτέλεση ορισμένων εκτάκτων καθηκόντων στην Αρχή είναι αντίθετος εκείνου που προβάλλεται στην Ένσταση της Αρχής και δεν υποστηρίζεται από τα πρακτικά που τηρήθηκαν ή τα σχετικά συμβόλαια που υπογράφηκαν. Στην πρότασή της προς το Διοικητικό Συμβούλιο η Επιτροπή εισηγείται την πρόσληψη με συμβόλαιο των υποψηφίων Ζένιου και Ζησίμου για απασχόληση στο Τμήμα Προγραμμάτων της Αρχής και όχι για εκτέλεση οποιωνδήποτε εκτάκτων καθηκόντων, και στηρίζει την εισήγηση της στους εξής δύο λόγους: (α) Υπάρχει πολλή και πειστική εργασία στο Τμήμα Προγραμμάτων και (β) τα πιο πάνω εν- 30 35 40

5 διαφερόμενα μέρη αποτελούν εξαιρετικό υλικό που δεν
 πρέπει να αφηθεί να χαθεί. Ο δεύτερος αυτός λόγος
 είναι ενδεικτικός του τρόπου με τον οποίο η Αρχή αντι-
 10 μετώπιζε τα ενδιαφερόμενα μέρη σαν εργοδοτούμενους
 της, αν, δηλαδή, τους θεωρούσε πρόσωπα που θα εργο-
 δοτούσε προσωρινά και έκτακτα ή πάνω σε πιο μόνιμη
 βάση. Η Επιτροπή δε φαίνεται να είχε κατά τον ουσιώ-
 15 δη χρόνο υπόψη της την πρόνοια του Προϋπολογισμού
 για δαπάνη £12,000 για αμοιβή ειδικών και ο σκοπός
 20 που ήθελε να εξυπηρετήσει με την πρότασή της το Διοι-
 κητικό Συμβούλιο ήταν η διεκπεραίωση του μεγάλου
 όγκου συνήθους εργασίας στο Τμήμα Προγραμμάτων
 της Αρχής και όχι τα επιμορφωτικά προγράμματα για
 25 τα οποία προνοείται η πιο πάνω έκτακτη δαπάνη στον
 Προϋπολογισμό εξόδων της Αρχής για το 1986, η εφαρ-
 μογή των οποίων απαιτεί εξειδικευμένη εργασία από ει-
 δικούς που δεν καλύπτεται από το Σχέδιο Υπηρεσίας
 30 της θέσης Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης
 Τάξης (Προγράμματα). Η έρευνα που διεξήγαγε η Επι-
 τροπή αποκλειστικό σκοπό είχε να εντοπίσει τους πιο
 κατάλληλους υποψηφίους για την εργασία και τα καθή-
 κοντα που απαιτεί η θέση του Λειτουργού Βιομηχανι-
 35 κής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα) και δεν επε-
 κτάθηκε σε θέματα που σχετίζονται με τα απαραίτητα
 προσόντα ειδικών εκπαιδευτών. Αναφορά στην πρό-
 νοια αυτή του Προϋπολογισμού γίνεται για πρώτη
 φορά στα πρακτικά της συνεδρίας του Διοικητικού
 40 Συμβουλίου με ημερομηνία 26/9/1985 μετά που το Συμ-
 βούλιο υιοθετεί και επαναλαμβάνει λέξη προς λέξη το
 πιο πάνω δικαιολογητικό της εισήγησης της Επιτροπής.
 Είναι φανερόν ότι το Διοικητικό Συμβούλιο έκαμε
 χρήση της πιο πάνω πρόνοιας ελλείψει άλλης εγκεκρι-
 μένης δαπάνης για την πρόσληψη των δύο ενδιαφερο-
 35 μένων μερών που πείστηκε ότι αποτελούσαν εξαιρετικό
 υλικό που δεν έπρεπε να αφηθεί να χαθεί. Είναι επίσης
 φανερόν από τα ανωτέρω και από τη σύμβαση πρόσλη-
 ψής τους ότι τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη προσλήφθη-
 40 καν για την εκτέλεση συνήθους εργασίας στο Τμήμα
 Προγραμμάτων της Αρχής. Τα γεγονότα που ακολούθη-
 σαν την υπογραφή της πρώτης σύμβασης, στα οποία
 αναφέρθηκε η ευπαιδευτη δικηγόρος της Αρχής, δηλα-
 δή, η ανανέωση της σύμβασης με βάση σχετική πρόνοια
 που περιλάμβανε, για δεύτερο χρόνο στη διάρκεια του

οποίου δημιουργήθηκαν, προκηρύχθηκαν και πληρώθηκαν δύο νέες κενές θέσεις Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα) με το διορισμό των ιδίων προσώπων, επιβεβαιώνουν, σε τελευταία ανάλυση, την ορθότητα των πιο πάνω συλλογισμών. 5

2. Η ταυτότητα των βασικότερων όρων απασχόλησης όπως συμφωνήθηκαν στην επίδικη σύμβαση με τους όρους απασχόλησης των υπαλλήλων της Αρχής που κατέχουν την πιο πάνω μόνιμη θέση, στους οποίους περιλαμβάνεται το ύψος του ετήσιου μισθού στον οποίο αναφέρθηκα όταν εξέθετα τα ουσιώδη γεγονότα της υπόθεσης. 10

3. Η ταυτόσημη πρόνοια ότι η απασχόληση και στις δύο περιπτώσεις (σύμβαση και μόνιμο διορισμό στις κενές θέσεις που πληρώθηκαν) διέπεται από τις πρόνοιες της Νομοθεσίας περί Βιομηχανικής Κατάρτισης και τις γενικές και ειδικές διατάξεις, οδηγίες και κανονισμούς που ισχύουν σε σχέση με τους υπαλλήλους της Αρχής. 15 20

Για τους πιο πάνω λόγους η προδικαστική ένσταση της Αρχής απορρίπτεται. 25

Θα προχωρήσω τώρα στην εξέταση της ουσίας της προσφυγής. Θα εξετάσω πρώτα τον ισχυρισμό της αιτήτριας ότι η επίδικη απόφαση πάσχει από έλλειψη της δέουσας αιτιολογίας που, αν αποδειχτεί, αποτελεί από μόνος του ικανό λόγο ακύρωσης των προσβαλλομένων πράξεων. 30
Απαραίτητο στοιχείο νομιμότητας όλων ανεξαιρέτα των διοικητικών πράξεων και/ή αποφάσεων είναι η επαρκής αιτιολογία τους που είτε περιέχεται στην ίδια τη διοικητική απόφαση είτε συνάγεται σε ικανοποιητικό βαθμό ή συμπληρώνεται από το περιεχόμενο του διοικητικού φακέλου. Η αιτιολογία είναι επαρκής όταν δεν αφήνει το Δικαστήριο ή οποιοδήποτε επηρεαζόμενο ή ενδιαφερόμενο πρόσωπο σε οποιαδήποτε αμφιβολία αναφορικά με τη φύση της. Βλέπε υπόθεση *Λουκά ν. Δημοκρατίας* (1986)3 Α.Α.Δ. 1640. Μόνο η ύπαρξη επαρκούς αιτιολογίας επιτρέπει την αποτελεσματική διεξαγωγή του αναγκαίου δικαστικού ελέγχου των διοικητικών πράξεων και εμπεδώ- 35 40

νει την εμπιστοσύνη των διοικουμένων στη Διοίκηση και κατ' επέκταση στην ίδια τη Δικαιοσύνη.

- 5 Στη λήψη των επιδίκων αποφάσεών της στην παρούσα υπόθεση η Αρχή έλαβε υπόψη της, όπως ρητά αναφέρεται στο σχετικό πρακτικό, την απόδοση που είχαν οι υποψήφιοι στη γραπτή εξέταση και στις προφορικές συνεντεύξεις που, όπως ανέφερα προηγουμένως, είχαν τη μορφή προφορικής εξέτασης. Τέσσερις από τους πέντε υποψηφίους, δηλαδή η αιτήτρια και τα τρία ενδιαφερόμενα μέρη, ήταν εξωτερικοί υποψήφιοι στην αξιολόγηση των οποίων δε λήφθηκαν υπόψη, αφού δεν υπήρχαν εμπιστευτικές εκθέσεις που αποτελούν ένδειξη της καταλληλότητας αξίας και απόδοσης των υποψηφίων. Κάτω από αυτές τις συνθήκες το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής ήταν υποχρεωμένο, και φαίνεται ότι έτσι έπραξε, να στηρίξει την επιλογή που έκαμε στην απόδοση των υποψηφίων στις γραπτές και στις προφορικές εξετάσεις. Η σπουδαιότητα των προφορικών συνεντεύξεων σε περιπτώσεις πρώτου διορισμού τονίστηκε, από το Δικαστή Δ. Στυλιανίδη στην πρόσφατη απόφαση του *Μάριος Δρουσιώτης και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 519.

- 25 Είναι γεγονός παραδεκτό ότι στην παρούσα υπόθεση καταγράφηκαν μεν τα αποτελέσματα των γραπτών εξετάσεων και τέθηκαν στο διοικητικό φάκελο που ήταν ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής, αλλά ούτε τα αποτελέσματα της επανεξέτασης των γραπτών των υποψηφίων, που έκαμε η Επιτροπή για να μπορέσει, όπως είπε, να άρει τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε στην σύνταξη του συντόμου καταλόγου υπηψηφίων για υποβολή στο Συμβούλιο και η οποία κατέληξε στον αποκλεισμό της αιτήτριας, ούτε τα αποτελέσματα των προφορικών συνεντεύξεων ή εξετάσεων καταγράφηκαν στο πρακτική ή πουθενά αλλού. Η ευπαιδευτη δικηγόρος της Αρχής είπε ότι τα αποτελέσματα αυτά τέθηκαν προφορικά υπόψη του Διοικητικού Συμβουλίου από τα μέλη της Επιτροπής που τα γνώριζαν και που ήταν επίσης μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής. Παρά το γεγονός ότι είναι κάπως 35 αμφίβολο για τα μέλη της Επιτροπής να θυμούνται από 40 μνήμης λεπτομέρειες των αποτελεσμάτων αυτών ώστε να τις διαβιβάσουν ορθά στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, δέχομαι ότι έγινε αυτή η πληροφόρηση η οποία ήταν

και ορθή και πλήρης. Είναι αυτό αρκετό ή σύμφωνο με τους κανόνες της χρηστής διοίκησης; Η απάντηση είναι αρνητική. Αισθάνομαι δεσμευμένος από την απόφαση της Ολομέλειας (το λέγω με ικανοποίηση γιατί συμφωνώ απόλυτα και με το σκεπτικό και με το αποτέλεσμα της) στην υπόθεση **Ανδρέας Χριστοδουλίδης και Άλλος ν. Δημοκρατίας** (1986) 3 Α.Α.Δ. 1637, στην οποία ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου Μ. Τριανταφυλλίδης είπε τα εξής στις σελίδες 1638, 1639:

"It is necessary, however, to draw attention to the fact that, as it appears from the minutes of the Respondent Commission dated 9th July 1982, in reaching its sub judice decision the Commission took into account not only the merits, the qualifications and the seniority of the candidates, the confidential reports about them, and the recommendations of the Heads of the Departments of Secondary Education and of Technical Education, which were set out in a document dated the 5th July 1982 - which is before us - but, also, views which were expressed orally by the said two Heads of Department, who were present at the meeting of the Commission on the 9th July 1982, and such views were not recorded at all in the minutes of the Commission.

The failure to record the said views of the Heads of Department, which obviously were factors which have materially influenced the Commission in reaching its sub judice decision, not only has offended against basic principles of proper administration, but has also deprived such decision of an essential part of its reasoning, thus rendering proper judicial control impossible."

Συμφωνώ επίσης και νιοθετώ επί του προκειμένου το ακόλουθο απόσπασμα της απόφασης του τότε Δικαστή και τώρα Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου Α. Λοϊζου στην υπόθεση **Δημητράκη Γεωργιάδη ν. Δημοκρατίας** (1980) 3 Α.Α.Δ. 486 στις σελίδες 490, 491:

"As it appears from the aforesaid provisions the Director, as defined, has to form his opinion and therefore exercise his discretion on the basis of factors or

5 material given to him by the Minister and which would show that the proposed acquisition by the intended transferee of the subject property is likely to endanger or in any way affect the public safety. It is then that if so satisfied he will not permit the acceptance of such declaration of transfer.

10 It is unfortunate, therefore, that there does not exist any record of the factors or material which the Minister gave to the Director in the present case. The absence of such records prevents me to perform my duties for the judicial control of the administrative discretion of the Director in this instance. In fact the absence of such records renders the sub judge decision defective inas-
15 much as it lacks due reasoning. Such reasoning, if it existed, would reveal the factors on account of which the administration came to the sub judge decision, which in this way is easier to be judged by the public opinion and for its control by an Administrative Court (see Tsatsos
20 on the Recourse for Annulment before the Council of State 3rd edition p. 233)."

25 Το επίδικο αυτό θέμα προσεγγίστηκε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο από το Δικαστή Α. Σαββίδη στις Προσφυγές *Κώστα Γεωργίου ν. Δημοκρατίας* (1982) 3 Α.Α.Δ. 17, και *Φρίξου Δημητριάδη ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 942, το Δικαστή Γ. Πική στην Προσφυγή Αρ. 393/87 *Σωκράτη Γαβριηλίδη ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1989) 3 Α.Α.Δ. 585 και του Προέδρου Α. Λοΐζου στην Προσφυγή
30 937/87 *Ανδρέα Αντωνίου ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου* (1989) 3 Α.Α.Δ. 597.

35 Συνάγεται από τα ανωτέρω ότι η παράλειψη τήρησης οποιουδήποτε πρακτικού ή σημείωσης αναφορικά με (1) τα αποτελέσματα των προφορικών εξετάσεων των υποψηφίων και (2) τα αποτελέσματα της επανεξέτασης των γραπτών που η αιτήτρια και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα είχαν παραδώσει στις γραπτές εξετάσεις και είχαν αρχικά
40 βαθμολογηθεί με βαθμούς που είχαν πολύ μικρή διαφορά μεταξύ τους, είναι μοιραία για τη νομιμότητα των επίδικων αποφάσεων αφού, ελλείπει τέτοιων στοιχείων, δεν μπορούν να υποστούν τον απαραίτητο δικαστικό έλεγχο. Πάσχουν, λοιπόν, οι επίδικες αποφάσεις από έλλειψη

επαρκούς αιτιολογίας αφού τα πιο πάνω αποτελέσματα, που διαδραμάτισαν αποφασιστικό ρόλο στη λήψη της επίδικης απόφασης από το Συμβούλιο της Αρχής, παραμένουν άγνωστα.

5

Αφού έχω καταλήξει στο πιο πάνω συμπέρασμα εκδίδω διαταγή με την οποία ακυρώνω στο σύνολό τους (Α) την απόφαση διορισμού του ενδιαφερομένου μέλους Πανίκου Λασέττα στη θέση Λειτουργού Βιομηχανικής Κατάρτισης 2ης Τάξης (Προγράμματα) και (Β) τον επί συμβάσει διορισμό των ενδιαφερομένων μερών Ιωάννη Ζένιου και Ελευθερίας Ζησίμου.

10

Εν όψει των ανωτέρω, η εξέταση των άλλων νομικών σημείων πάνω στα οποία βασίζεται η προσφυγή δεν εξυπηρετεί κανένα χρήσιμο σκοπό.

15

Αναφορικά με τα έξοδα της διαδικασίας επιδικάζω εναντίον της Αρχής ποσό £75 έναντι των εξόδων της αιτήτριας.

20

Οι επίδικες αποφάσεις ακυρώνονται με £75.- έξοδα.